14. 11. 2005

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Uznání dluhu

Uznání dluhu je upraveno v § 558 občanského zákoníku, který říká, že „Uzná-li někdo písemně, že zaplatí svůj dluh určený co do důvodu i výše, má se za to, že dluh v době uznání trval. U promlčeného dluhu má takové uznání tento právní následek jen věděl-li ten, kdo dluh uznal, o jeho promlčení.“

Uznání dluhu se také týká § 110, podle kterého *„Bylo-li právo dlužníkem písemně uznáno co do důvodu i výše, promlčuje se za deset let ode dne, kdy k uznání došlo; byla-li však v uznání uvedena lhůta k plnění, běží promlčecí doba od uplynutí této lhůty“.*

Uznání dluhu je zajišťovacím institutem, zakládajícím právní domněnku existence dluhu v době uznání. Jedná se o jednostranný právní úkon, který je adresován ze strany dlužníka věřiteli, učinit jej lze až poté, co dluh vznikl.

Pokud se jedná o náležitosti uznání dluhu, pak toto uznání musí být v písemné podobě, musí obsahovat příslib zaplacení dluhu a musí v něm být uveden i důvod dluhu a jeho výše.

Pokud se jedná o smysl uznání dluhu, pak tento je především v tom, že zjednodušuje věřiteli dokazování v případném soudním sporu o částku, která je předmětem uznání dluhu. Tzn. že skutečnost, kterou by případně bylo možné dokazovat prostřednictvím více důkazů (listinných, či svědecké výpovědi) lze jednoduše prokázat jednou listinou, což případné soudní řízení zkracuje a prakticky vylučuje, či velice výrazně omezuje, možnost neúspěchu věřitele v takovémto soudním sporu – neuvažujeme-li samozřejmě případné nedostatky listiny, obsahující uznání dluhu.

Dalším důvodem uznání dluhu může být odstranění rizika promlčení - v případě, je-li věřitel ochoten počkat dlužníkovi i po době, po které by došlo k promlčení závazku, pak je možné toto riziko pro věřitele odstranit právě pomocí uznání dluhu.

Požaduje-li tedy banka v souvislosti s poskytnutím úvěru následně uznání dluhu, těžko lze mluvit o obraně, ale spíše o akceptaci či neakceptaci podmínek, které banka předkládá žadateli o úvěr. Jinou věci by samozřejmě bylo, pokud by kdokoliv (z logiky věci ale samozřejmě věřitel) požadoval po dlužníkovi uznání dluhu a mezi oběma by o tomto nebyla shoda. Pak samozřejmě nemůže věřitel žádným způsobem docílit podpisu uznání dluhu ze strany dlužníka, dlužník ale stejně tak nemůže zabránit věřiteli v tom, aby tento dlužnou částku po dlužníkovi nevymáhal (např. právě prostřednictvím soudu).

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- Lze sjednat kupní smlouvu s „utajenou“ kupní cenou?
- Novela stavebního zákona: přehled změn a dopadů do praxe po dokončení legislativního procesu
- Energetická náročnost budovy jako cenotvorný faktor
- Přechodná ustanovení novely stavebního zákona – co s vydaným závazným stanoviskem a JES?
- Koncentrace řízení v aktuální judikatuře Nejvyššího soudu
- Aktuální závěry ÚS a ESLP k právům biologického otce (První část – judikatura Ústavního

soudu ČR)

- Podílové spoluvlastnictví manželů po rozsudku SDEU ve věci C-300/25 Duftošek
- Předkupní právo jako možná past
- Sleva z kupní ceny vadné nemovitosti podle aktuální judikatury Nejvyššího soudu
- Povinnosti transparentnosti podle AI Actu
- Když rodič nepředá dítě - náhradní péče a úhrada nákladů podle novely rodinného práva